

JOURNAL of SOCIAL and HUMANITIES SCIENCES RESEARCH (JSHSR)

Uluslararası Sosyal ve Beşeri Bilimler Araştırma Dergisi

Received/Makale Gelis 13.01.2021
Published /Yayınlanma 31.03.2021
Article Type/Makale Türü Research Article

Citation/Alıntı: Uçkun, S., Yüksel, A. & Uçkun, C.G. (2021). Özel güvenlik programlarındaki akademisyen profillerinin incelenmesi. *Journal of Social and Humanities Sciences Research*, 8(67), 576-581.
<http://dx.doi.org/10.26450/jshsr.2326>

- Doç. Dr. Seher UÇKUN**
<https://orcid.org/0000-0002-7840-2363>
Kocaeli Üniversitesi, Ulaştırma Yüksekokulu, Kocaeli / TÜRKİYE
- Öğr. Gör. Asiye YÜKSEL**
<https://orcid.org/0000-0003-0749-3576>
Kocaeli Üniversitesi, Hereke Ö.İ.U.MYO, Kocaeli / TÜRKİYE
- Prof. Dr. C. Gazi UÇKUN**
<https://orcid.org/0000-0002-0169-5401>
Kocaeli Üniversitesi, Hereke Ö.İ.U.MYO, Kocaeli / TÜRKİYE

ÖZEL GÜVENLİK PROGRAMLARINDAKİ AKADEMİSYEN PROFİLLERİNİN İNCELENMESİ

REVIEW OF ACADEMICIAN PROFILES IN PRIVATE SECURITY PROGRAMS

Issue/Sayı: 67

Volume/Cilt: 8

jshsr.org

ISSN: 2459-1149

ÖZET

Çalışmanın amacı Türkiye'deki üniversitelerde özel güvenlik bölüm/programlarında görev yapan akademisyenlerin profilini ortaya çıkarmaktır. Üniversitelerde bu bölüm ve programlarda görev yapan öğretim elemanları bazı değişkenlere göre incelenmiştir. 47 üniversitede faaliyet gösteren özel güvenlik ve koruma programı öğretim elemanlarının akademik özgeçmişleri web ortamında incelenmiştir. Veriler nitel araştırma tekniği olan dokümantasyon incelemesi yapılarak elde edilmiştir. Elde edilen veriler içerik analizine tabi tutulmuştur.

Yapılan analiz sonucuna göre erkek öğretim elemanının nicel olarak fazla olduğu tespit edilmiştir. Unvanlarına göre incelendiğinde ise öğretim görevlisi ünvanlı öğretim elemanlarının sayıca çok olduğu ve mezuniyetlerine göre yüksek lisans düzeyinde eğitim gören öğretim elemanı olduğu görülmüştür. Sadece devlet üniversitelerinde özel güvenlik ve koruma programlarının açıldığı ve eğitim verdiği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Özel Güvenlik, akademisyen, özel güvenlik programları.

ABSTRACT

The aim of this study special security departments at universities in Turkey / programs in which academics' task is to reveal the profile. Faculty members working in these departments and programs at universities were analyzed according to some variables. Academic CVs of private security and protection program faculty members operating in 47 universities were examined on the web. The data were obtained by conducting the documentation review, which is a qualitative research technique. The obtained data were subjected to content analysis.

According to the results of the analysis, it was determined that the number of male lecturers was quantitatively more. When examined according to their titles, it was seen that the number of lecturers with the title of the lecturer was high and there were lecturers studying at a graduate level according to their graduation. It has been observed that private security and protection programs are opened and given training only in state universities.

Keywords: Private Security, academic, private security programs

1. GİRİŞ

İnsanoğlunun dünya üzerinde yaşamaya başladığından bu yana icra edilen en eski mesleklerin başında güvenlik mesleğini icra eden (koruyan, kollayan, bekleyen, savunan, saldıran, dövüşen, gerekiyorsa ölen ve öldüren) askerlik, polislik, bekçilik, fedailik gibi meslekler gelir. İlk önceleri can güvenliğini sağlamak olarak başlayan daha sonra mal güvenliğini (konut, arazi, şehir sınırı, ülke sınırı vs.) sağlamaya ve en sonunda da toplumsal düzeni, iş hayatını, sosyal ve ekonomik yaşamı korumaya kadar genişleyen ve günümüzdeki görünümüyle genel kolluk, özel kolluk ve yardımcı kolluk şeklini alan bir yapıya dönüşmüştür.

İnsanın kendini güvende hissetmesi ve güvenliğini sağlayacak önlemleri alması doğal ve içgüdüsel bir dürtüdür. Yani insanın doğasında güvende olmak vardır. Bu içgüdü anne karnındaki güvenli ortamdan itibaren başlar ve yaşamının sonuna kadar devam eder. Hatta bütün semavi dinlerdeki inanç sisteminde var olan ölümden sonraki hayatı da garantiye almak ve orada da güvenli bir ortamda zarar görmeden hatta ödüllendirilerek yaşamak içinde bu dünyada her inanca uygun davranışlar, ritüeller, ibadetler yapılır, bir çeşit öbür dünyada var olduğu düşünülen hayat için şimdiden güvenlik tedbirleri alınmaya çalışılır.

İnsanoğlunun ilk dönemlerinde tehlike hayvanlardan, doğa olaylarından ve komşu kabilelerden kaynaklanır, daha çok gücünün zayıfı ezmesi şeklinde olurken özellikle nüfusun artması, şehirleşme, sanayi, ekonomik ve sosyal ilişkilerin karmaşıklaşması ile tehlikenin kaynakları, boyutları ve çeşitleri de artmıştır. Günümüzde tehlike her yerde ve her zaman olabilir hale gelmiştir. Güvenli ortamı bozan tehlike kaynaklarının zamanı yoktur. Yeni insanın hayatı 24 saat, 365 gün tehlike altındadır. Güvensiz ortam her geçen gün daha da artmakta ve dolayısıyla güvenlik hizmetini sağlayan yapılara daha çok ihtiyaç doğmakta ve daha çok iş düşmektedir.

Gelişen teknoloji ve insanların eğitim düzeylerinin artması ile birlikte yapılan her işten beklenti yükselmiş ve işi yapanların hata yapmaması hatta sıfır hatayla mesleklerini icra etmeleri beklenir olmuştur. Toplam kalite anlayışının bütün sektörlerle yerleşmesi sürecinden güvenlik anlayışı ve mesleği de payını almıştır (Yüksel, 2019:94).

Kaliteli hizmet ve ürün ortaya koyabilmenin temel koşullarından birisi amaca uygun eğitim sistemini kurabilmek ve sürdürülebilmektir. Eğitimsiz veya yeterli düzeyde eğitimden geçmemiş meslek erbabıyla kaliteye ulaşmak pek mümkün değildir. Özellikle günümüzde bilginin teknolojinin hızla gelişmesi her alanda olduğu gibi eğitim alanında da etkili olmuştur. Doğal olarak güvenlik eğitimi de bu gelişmelerden etkilenmiştir.

Hangi sektör olursa olsun ürettiği hizmet veya ürünleri geliştirerek devam ettirebilmesi, hitap ettiği insanların ihtiyaçlarını ve beklentilerini karşılayabilmesi için sahip olduğu iş gücünün yeterli ve nitelikli olması gereklidir. İş gücünün nitelikli olması içinde nitelikli ve yeterli bir eğitimden geçirilmesi zorunludur.

Literatür incelendiğinde eğitim kavramı ile ilgili birçok tanıma rastlanır. Kavcar (1994), eğitimi en geniş anlamıyla, çocuk olsun, genç olsun, yaşlı olsun, insanlarda sosyal hayata ve çağa uygun tutum ve davranış değişikliği sağlamak olarak tanımlamıştır.

Türk Dil Kurumu'nun (TDK) güncel Türkçe sözlüğünde ise eğitim "Çocukların ve gençlerin toplum yaşayışında yerlerini almaları için gerekli bilgi, beceri ve anlayışları elde etmelerine, kişiliklerini geliştirmelerine okul içinde veya dışında, doğrudan veya dolaylı yardım etme, terbiye." olarak tanımlanmıştır.

Eğitim kavramının sözlük anlamına ve literatürde yapılmış tanımlarına bakıldığında çağa uygun insan yetiştirmek, çağa uygun bilgi, beceri ve davranışlar kazandırılma çabası olduğu görülmektedir.

Güvenlik sektöründeki eğitiminde (temel, hizmet içi ve yenileme eğitimi ile üniversitelerin güvenlik programlarında verilen eğitim) aynı düşünce ve amaçlar içereceği bir gerçektir.

Güvenlik kavramı da TDK güncel Türkçe sözlüğünde "Toplum yaşamında yasal düzenin aksamadan yürütülmesi, kişilerin korkusuzca yaşayabilmesi durumu, emniyet." olarak tanımlamıştır. Güvenlik görevlisi ise "Güvenliği sağlamakla görevli kimse." olarak belirtilmiştir.

2. ÖZEL GÜVENLİK KAVRAMI VE TÜRKİYE'DEKİ GELİŞİMİ

Özel güvenlik kavramı ile ilgili literatür incelendiğinde, üzerinde anlaşılması ve fikir birliğine varılmış bir tanımın olmadığı görülmektedir. Özel güvenliği security, safety, defence olarak adlandırılmaktadır. Bu kargaşa, tanımında da karşımıza çıkmaktadır.

Dalda (2006), özel güvenliği “İnsan hatası, acil durum, afet veya suç eylemleri nedeni ile olabilecek zarar kayıpları önlemek amacıyla kişi, araç-gereç, kurum ve kuruluşlara karşı her türlü güvenlik sağlayan ticari amaçlı kuruluşlardır.” şeklinde tanımlamıştır.

Meriçli (2004) ise 5188 sayılı yasanın amaç maddesinden yola çıkarak özel güvenlik kavramını şu şekilde tanımlamıştır:

“Milli ekonomiye veya devletin savaş gücüne önemli ölçüde katkısı bulunan, kısmen veya tamamen yıkılmaları, hasara uğratılmaları veya geçici bir zaman için dahi olsa çalışmadan alıkonmaları, ülke güvenliği veya toplum hayatı bakımından olumsuz sonuçlar doğuracak, kamuya veya özel kişilere ait kurum ve kuruluşların sabotaj, yangın, hırsızlık, soygun, yağma, yıkma, burada bulunanları zorla işten alıkoyma, sağlıklarını ve vücut bütünlüklerini tehdit ve tehlikelere karşı korumak ve güvenliklerini sağlamak amacıyla alınan her türlü tedbirler bütünü.”

Gerek literatürde yapılan tanımlar gerekse alanı düzenleyen yasal mevzuat incelendiğinde özel güvenliğin kendine özgü bazı özelliklerinin olduğu da görülmektedir. Bu özellikler; özel güvenlik hizmeti her ne kadar isminde özel olsa da aslında bir kamu hizmetidir. Özel güvenlik hizmeti üreten özel güvenlik şirketleri kâr amacı güderler ve bu hizmeti belli bir ücret karşılığı sunarlar, devletin ilgili ve yetkili organları (iç işleri bakanlığı emniyet genel müdürlüğü) tarafından denetlenir ve faaliyetleri düzenlenir. Özel güvenlik hizmetinden sadece özel sektör ve gerçek kişiler değil çeşitli kamu kurum ve kuruluşları (belediyeler, devlet hastaneleri, adalet kurumları, kamu bankaları, üniversiteler vs.) da yararlanır. Özel güvenlik eğitimi hem özel güvenlik eğitim kurumlarında kurs şeklinde hem de üniversitelerin fakülte ve meslek yüksek okullarında lisans veya ön lisans şeklinde verilebilir. Özel güvenlik hizmetini yerine getiren özel güvenlik görevlileri hem özel sektör çalışan olabildiği gibi kamu görevlisi statüsünde de olabilmektedir (Uçkun ve Konak, 2019:192).

Özel güvenlik, Türkiye’de özellikle 1970’li yıllarda başlayan anarşi ve terör olayları ile birlikte gündeme gelmiş ve genel kolluğun (polis-jandarma) özel sektöre ait bina, fabrika ve sahaları korumakta yetersiz kalması sonucunda da 1981 yılında çıkarılan 2495 Sayılı Bazı Kurum ve Kuruluşların Korunması ve Güvenliklerinin Sağlanması Hakkında Yasa ile uygulamaya geçirilmiştir. 1980 yılı 24 Ocak kararları sonucu başlayan özelleştirme faaliyetleri de özel güvenliğin önünü açmış ve yaygınlaşmasına katkı sağlamıştır. 2496 sayılı yasa ile 23 yıl yürürlükte kalmış ancak her alanda meydana gelen değişim, yasanın yetersiz kalmasına neden olmuş ve 2004 yılında 5188 sayılı Özel Güvenlik Hizmetlerine Dair Yasa 2495 sayılı yasanın yerini almıştır. Halen bu yasa sektörü düzenleyen yasa olarak geçerlidir.

5188 sayılı yasa ile özel güvenlik sektörü yeniden düzenlenmiş, yaşanan eksiklik ve aksaklıklar giderilmeye çalışılmış, özlük hakları, çalışma süreleri, çalışma alanları, yetki ve sorumluluklar ve özellikle eğitim konusu düzenlenmiştir. Yasanın 14. maddesi özel güvenlik eğitiminin temel eğitim (teorik ve pratik) yenileme eğitimi olarak özel güvenlik eğitim kurumlarınca verilebileceğini ki bu kurumlarda aynı yasaya bağlı olarak kurulacak ve yasanın denetimine tabi olacaklardır, şeklinde düzenlenmiştir. En büyük değişiklik ise yasanın yükseköğretim kurumlarına (fakülte ve meslek yüksek okulları) özel güvenlik ve koruma bölümü/programı açabilmeleri imkanını vermiş olmasıdır. Yasanın çıkmasıyla Kocaeli Üniversitesi’ne bağlı Hereke Ömer İsmet Uzunyol Meslek Yüksekokulunda özel güvenlik ve koruma bölümü açılmış ve daha sonra sayı giderek artmış ve günümüzde 47 meslek yüksekokuluna ve 2 açık öğretim fakültesine ulaşmıştır.

Yükseköğretim kurumlarında programların açılmasıyla buralarda eğitim öğretim faaliyetlerini gerçekleştirecek akademik personel ihtiyacı da ortaya çıkmış ve aradan geçen 17 yılda üniversite yönetimleri bu programlara akademik personel almaya başlamışlardır.

Bu çalışma için YÖK atlas ve ilgili üniversitelerin web sayfalarında yapılan araştırmada mevcut durum ortaya konulmaya çalışılmıştır.

3. YÖNTEM

3.1. Araştırmanın Amacı ve Yöntemi

Araştırmanın amacı özel güvenlik ve koruma programlarında görev yapan öğretim elemanlarının profilini çıkarmak ve durum analizi yapmaktır. Bununla beraber;

- 1- Özel güvenlik ve koruma programında görev yapan öğretim elemanlarını üniversiteler bazında incelemek,
- 2- Bu programda görev yapan öğretim elemanlarının özgeçmişleri, mezuniyetleri (lisans, yüksek lisans ve doktora) inceleyerek, akademik yapının durumunu ortaya koymaktır.

Araştırmanın ana kütesini Türkiye'deki üniversitelerde yer alan özel güvenlik ve koruma programlarında çalışan öğretim elemanları oluşturmaktadır. Öncelikle hangi üniversitelerde özel güvenlik koruma programı olduğunu araştırmak için YÖK atlas'dan verilere ulaşılmıştır. Ayrıntılı bilgiler için her üniversitenin web sayfası incelenerek öğretim elemanları ile ilgili bilgiler elde edilmiştir. Elde edilen veriler içerik analizine tabi tutulmuştur.

Literatür incelendiğinde özel güvenlik ile ilgili çalışmalar yapılmış, ancak özel güvenlik ve koruma programında görev yapan öğretim elemanları ile ilgili herhangi bir yayına rastlanmamıştır. Bu açıdan değerlendirildiğinde literatüre katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Araştırmanın kısıtı ise bazı (6 örgün ve 2 açıköğretim bölümü) üniversitelerin web sayfalarında özel güvenlik ve koruma programı ile ilgili öğretim elemanları verilere ulaşılamamıştır. Bu üniversitelerin öğretim elemanları ile ilgili bilgiler yer almamaktadır.

3.2. Araştırma Bulguları

Tablo 1. Cinsiyetine Göre Öğretim Elamanlarının Sayıları

Cinsiyet	n	%
Kadın	23	14.75
Erkek	133	85.25
Toplam	156	100

Tablo1 incelendiğinde 23 kadın (%14.75), 133 erkek (%85.25) öğretim elemanı özel güvenlik ve koruma bölümlerinde görev yapmaktadır.

Tablo2: Ünvanlarına Göre Öğretim Elemanlarının Sayıları

Ünvan	n	%
Prof. Dr.	3	1.92
Doç. Dr.	-	-
Dr. Öğr. Üyesi	9	5.77
Öğr. Gör.	144	92.31
Toplam	156	100

Ünvanlarına göre öğretim elemanlarının sayıları ise Profesör 3 (%1.92), Doktor Öğretim Üyesi 9 (%5.77) ve Öğretim Görevlisi 144 (%92.31) olarak görülmektedir. Doçent olarak görev yapan öğretim elemanı olmamakla beraber; bu programdaki öğretim elemanları, en çok öğretim görevlisi olarak görev yapmaktadırlar.

Tablo3: Üniversitelere Göre (Örgün Öğretim) Öğretim Elemanı Sayısı

Üniversite/Myo	n	%
Adıyaman Üniversitesi Sosyal Bilimler MYO.	5	3.20
Akdeniz Üniversitesi Sosyal Bilimler MYO.	5	3.20
Aksaray Üniversitesi Sosyal Bilimler MYO.	3	1.92
Ankara Üniversitesi Ayaş MYO.	3	1.92
Artvin Çoruh Üniversitesi Artvin MYO.	6	3.84
Atatürk Üniversitesi Horasan MYO.	2	1.28
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Aydın MYO.	4	2.56
Balıkesir Üniversitesi Kepsut MYO.	4	2.56
Bandırma 17 Eylül Üniversitesi Manyas MYO	3	1.92
Batman Üniversitesi Sosyal Bilimler MYO	3	1.92
Bayburt Üniversitesi Teknik Bilimler MYO.	4	2.56

Bingöl Üniversitesi Bingöl Sosyal Bilimler MYO.	3	1.92
Bitlis Eren Üniversitesi Adilcevaz MYO.	3	1.92
Bursa Uludağ Üniversitesi Sosyal Bilimler MYO.	3	1.92
Çankırı Karatekin Üniversitesi Yapraklı MYO.	4	2.56
Gaziantep Üniversitesi Oğuzeli MYO.	3	1.92
Giresun Üniversitesi Espiye MYO.	---	0.16
Gümüşhane Üniversitesi Torul MYO.	3	1.92
Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Antakya MYO.	3	1.92
İğdir Üniversitesi İğdir MYO.	2	1.28
Malatya İnönü Üniversitesi Malatya MYO.	2	1.28
İstanbul Cerrahpaşa Üniversitesi Teknik Bilimler MYO.	1	0.64
Kafkas Üniversitesi Sarıkamış MYO.	2	1.28
Kafkas Üniversitesi Sosyal Bilimler MYO.	3	1.92
K. Maraş Sütçü İmam Üniversitesi Türkoğlu MYO.	3	1.92
Karabük Üniversitesi Eskipazar MYO.	3	1.92
Kastamonu Üniversitesi Kastamonu MYO.	4	2.56
Kayseri Üniversitesi Bünyan MYO.	4	2.56
Kilis 7 Aralık Üniversitesi Teknik Bilimler MYO.	6	3.84
Kocaeli Üniversitesi Hereke Ö. İ. Uzunyol MYO.	4	2.56
Manisa Celal Bayar Üniversitesi Salihli MYO.	3	1.92
Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Köyceğiz MYO.	3	1.92
Munzur Üniversitesi Çemişgezek MYO.	1	0.64
Muş Alparslan Üniversitesi Varto MYO.	3	1.92
Neşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi Avanos MYO.	4	2.56
Niğde Halis Demir Üniversitesi Niğde Sosyal Bilimler MYO.	4	2.56
19 Mayıs Üniversitesi Bafra MYO.	3	1.92
Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi Düziçi MYO.	3	1.92
Pamukkale Üniversitesi Acıpayam MYO.	4	2.56
Selçuk Üniversitesi Karapınar Aydoğanlar MYO.	3	1.92
Siirt Üniversitesi Teknik Bilimler MYO.	1	0.64
Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Erbaa MYO.	5	3.20
Van 100.Yıl Üniversitesi Van Güvenlik MYO.	6	3.84
Yalova Üniversitesi Çınarcık MYO.	5	1.92
Yozgat Bozok Üniversitesi Sorgun MYO	3	1.92
Yozgat Bozok Üniversitesi Şefaatli MYO.	4	2.56
Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Devrek MYO.	3	1.92
Toplam	156	100

47 özel güvenlik ve koruma programı açılmış olup, sadece 2 üniversitede (Kafkas Üniversitesi ve Yozgat Bozok Üniversitesi) farklı meslek yüksekokullarında iki özel güvenlik ve koruma programı açılmıştır. Ayrıca Anadolu Üniversitesi ve Atatürk Üniversitesinde açıköğretim olarak özel güvenlik ve koruma programları açılmış olup, öğretim elemanı sayısına ulaşamamıştır.

Tablo4: Mezuniyetlerine Göre Öğretim Elemanları Sayısı

Öğretim Elemanı	n	%
Lisans	17	10.90
Yüksek lisans	112	71.80
Doktora	27	17.30
Toplam	156	100

Mezuniyetlerine göre öğretim elemanların sayısı incelendiğinde lisans 17 (%10.90), yüksek lisans 112 (%71.80) ve doktora 27 (%17.30) olduğu tespit edilmiştir. Öğretim elemanlarının çoğunun yüksek lisans yapmış olmasına rağmen sadece 5 yüksek lisans tezinin özel güvenlik alanı ile ilgili olduğu görülmüştür.

4. SONUÇ VE ÖNERİLER

İnsanın doğuştan ölüncüye kadar yaşamının her evresinde farklı ihtiyaçları ortaya çıkar. Bu ihtiyaçlarının başında da eğitim ihtiyacı gelir. Eğitim süreci, kişiden kişiye değişmektedir. Özellikle mesleki eğitim, kişinin yaşamını etkileyen önemli süreçtir. Bu süreçte alınan eğitim ve kalitesi, kariyer aşamalarında önemli yere sahiptir. Ülkemizde özel güvenlik mesleğinin eğitim kaynaklarından birisi üniversitelerin özel güvenlik ve koruma programlarıdır. Dolayısıyla araştırmada bu programlarda görev yapan öğretim elemanlarının profillerini ortaya çıkararak durum analizi yapmak önemlidir.

Yapılan inceleme sonucu; 23 kadın (%14.75) ve 133 erkek (%85.25) öğretim elemanı olduğu ve göreceli olarak erkek öğretim elemanının fazla olduğu tespit edilmiştir. Özel güvenlik ve koruma bölümlerinde görev yapan öğretim elemanlarının bir kısmının asker ve polis kökenli olduğu görülmüştür. Unvanlarına

göre öğretim elemanlarının sayıları ise 3 (%1.92) Profesör, 9 (%5.77) Doktor Öğretim Üyesi ve 144 (%92.31) Öğretim Görevlisi olarak görülmektedir. Mezuniyetlerine göre öğretim elemanların sayısı incelendiğinde; lisans 17 (%10.90), yüksek lisans 112 (%71.80) ve doktora 27 (%17.30) olduğu tespit edilmiştir. Unvan ve mezuniyetlerine göre analiz yapıldığında; öğretim görevlisi ve yüksek lisans mezunu olmalarının nedeni, yasa gereği yüksekokullarda doktora mezuniyeti aranmadığı için öğretim elemanlarının çoğunluk olarak öğretim görevlisi olarak görev yapmasıdır. Ayrıca 47 üniversitede bu bölümün/programın açılmasının nedeni nitelikli işgücü olarak iş bulma imkanının fazla olması olarak değerlendirilmektedir.

Özel Güvenlik Bölüm/Programlarında görev yapan akademik kadronun alanla ilgili eğitim almadıkları, hatta bazı MYO'larda konuyla hiç ilgisi olmayan lisans ve lisansüstü eğitim alan öğretim elemanlarının olduğu görülmüştür. Ayrıca YÖK Başkanlığının otomasyon ve bilgi temelli üniversite, açık erişim gibi uygulamaya yönelik değişim anlayışının üniversitelere pek yansımadağı, web sayfalarındaki akademik personel bilgi bankalarında gerekli ve yeterli bilginin olmadığı da tespit edilmiştir. Tespiti yapılan bu akademik profil ile üniversitelerdeki özel güvenlik eğitiminin hedefe ulaşmasında sıkıntı yaşanacağı bir gerçektir. Bunun önüne geçmek için bazı tedbirler alınması zorunludur.

1. Alanla ilgili lisansüstü programlar açılmalıdır ve bu da her üniversiteye değil belli koşulları taşıyan, yeterliliği olan üniversitelerde olmalıdır.

2. Akademik personel alınırken; alanla ilgili çalışma yapmış, yüksek lisans ve doktora tezi alanla ilgili olan kişiler alınmalıdır.

3. Bugüne kadar özel güvenlikle ilgili 71 lisans üstü tez yapılmıştır. Bu tezleri yapanlardan sadece 5 kişi üniversitelerin özel güvenlik bölümlerinde istihdam edilmektedir. Bu sayı zaten alanda görev yapan akademik personelin alanla ilgi derecesini göstermektedir.

4. Özel güvenlik, askerlik veya polislik mesleği değildir. Kendi içerisinde kendi akademik personelinin yetiştirecek bir sistem kurulmalıdır.

5. Dört yıllık lisans programları yaygınlaştırılmalı, Uygulamalı Bilimler Fakültelerinin bünyesinde bölüm açma yoluna gidilmelidir.

6. Özel güvenlik şirket yöneticileri ve özel güvenlik birim müdürleri, proje yöneticileri bu lisans bölümlerinden mezun olanlardan istihdam edilmelidir.

7. Gerek coğrafi gerekse sayısal olarak büyümüş ve genişlemiş bir sektörün kamuda bir daire başkanlığınca kontrol edilmesi, düzenlenmesi yeterli değildir. Dolayısıyla yeni bir yapılanmaya gidilmeli ve gerekirse İçişleri Bakanlığı bünyesinde Özel Güvenlik Genel Müdürlüğü kurulmalıdır.

8. Mesleğin ve bu mesleği icra eden özel güvenlik görevlilerinin toplumdaki imajını düzeltmek, saygınlığını sağlamak için önce eğitimden başlanmalı ve bugüne kadar yapılagelmiş yanlışlardan vazgeçilmeli, yeni hatalar yapılmamalı ve ortak akılla doğru bulunmalıdır.

KAYNAKÇA

5188 SAYILI YASA, <https://www.mevzuat.gov.tr/MevzuatMetin/1.5.5188.pdf>

DALDA, Y. V. (2006). *Güvenlik Yönetimi*. AMPD Güvenlik Konferansı, İstanbul.

KAVCAR, C. (1994). *Edebiyat ve Eğitim*. Ankara: Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Yayınları.

MERİÇLİ, A. (2004). *Özel Güvenlik*. İstanbul: Rengin Basımevi.

UÇKUN, C. G. ve KONAK, O. (2019). *Güvenlik Yönetimi, Terörizm ve Özel Güvenlik*. Kocaeli: Umuttepe Yayınları.

YÜKSEL, A. (2019). *Klasikten Moderne İşletme Yönetimine Bakış*. (Ed. Uçkun ve Konak), içinde *İşletmelerde Kalite Yönetimi Perspektifinde Yenilik ve Yaratıcılık*. Kocaeli: Umuttepe Yayınları.

TÜRK DİL KURUMU (TDK) Güncel Sözlük, <https://www.tdk.gov.tr/>

YÜKSEKÖĞRETİM KURULU (YÖK) atlas, <https://yokatlas.yok.gov.tr/>